

Και, αλμ' εν' οτιχτη, Αποστολ. φάβνας μα' ρα
μειν' υμιν, καιω:

- Μιά βραδιά μέσα ε' έναν κησο (οτιχοι, ενα τετραδιο)
- Συμφωνία ες Ρ (οτιχοι)
- Το αιδανω νερο (οτιχοι, δυο τετραδια, καθεσν 1500
οτιχοι, αρμογραφικον ορα 1923-1925 και φαναδον-
τηνενο τεβοσεισ φορεσ και χεδνα σοδ αηοροιδυβαν)
- Ο χορος τωσ γυναικωσ (ενα τετραδιο, καθεσν 700
οτιχοι, 1928)
- Πιστιον (καφια 600 ρια οτιχοι, 1930 - ηρωικω
πρεμοισ, οχι για χενικη, αλλα για δημικη)
- Προσωπια ηεροπογια με οφειλωσεισ, οχσδια,
νομικητα ποινικησ, (8 τετραδια)
- Η ιστορια του Νιουοζα Τρακσα (δουβεζζα, 2 τετρα-
δια, 1939)
- Νυχτερινος μονοχοροσ
- Τρεσισ αντρεσ και ενα κοριτσι
- Το Διουγκητα
- Δειν ειναι δυνατο!
- Ο νεο Πανταγυσ ο Καραφωγιουσ
- Μισ' Ελλα'σ
- Το αχειρι

Νουβεζζεσ και δι-
γηματα. Θα
ειναν δυο τωφοσ.

Τα παρακατω αεδα, εκλογεσ, εοικουμειδεσ (δικοποιημενα
η ενομασμενα ανωνυμα):

- Το Φρεσιλβιζ τωσ Νεογαιασ υσερακοιζω των σογιτικω
- Défendre la civilisation, sauvegarder la
culture (γαλλικα)
- Πωσ δογογοροων ειναν ποινικη
- Ροκαιν Ροζζαν, ο κρηαινοσ αγωνιστησ τωσ σιπεινωσ
- Παινω εσ' μια' κινηματογραφικη ταινια
- "Τισει τωσ γυναικωσ χωρασ Κιουροσ"
- Ο κ. Μυερβιζουσ και οι διανοουφεινοι τωσ Κιουροσ
- Ο ροζοσ του εραζωμ των σογιτικων οων αγωνα
για την Ειρηνη

Ενας υποβλησμένος άνθρωπος κερμάται κατάχαλα
στην άνευ του σώματος.

Τριγύρω είναι ένα πανέμορφο κενό χώρο
κορμημένο χυδαία, ήπιος μέχρι και όνειρα βολιχότατης
δαχμονής.

Μια ήρα οι άνθρωποι δα έχουν πατωδώνε στην
όφορρα και στην εύτυχία.

Αλλά τίποτα ή οείνα δα χάνει τα δυναμικά της.

~~Γράμμα στον Θεό . . . III~~

~~Τίποτα σου χρεώσαν τόσο πανέμορφα τείχη ανέμορα σε
όσοι ναί οείνα δα χάνει τα δυναμικά της.
Η ήρα να οείνα δα χάνει τα δυναμικά της, δάνα δα την
ενχρη βίωση
οείνα δα χρεώσαν τόσο πανέμορφα τείχη ανέμορα σε
όσοι ναί οείνα δα χάνει τα δυναμικά της.
οείνα δα χρεώσαν τόσο πανέμορφα τείχη ανέμορα σε
όσοι ναί οείνα δα χάνει τα δυναμικά της.
οείνα δα χρεώσαν τόσο πανέμορφα τείχη ανέμορα σε
όσοι ναί οείνα δα χάνει τα δυναμικά της.~~

Τίποτα σου χρεώσαν τόσο πανέμορφα τείχη τριγύρω δα το
τραγούδι σου
όσοι ναί οείνα δα χάνει τα δυναμικά της
οείνα δα χρεώσαν τόσο πανέμορφα τείχη ανέμορα σε
όσοι ναί οείνα δα χάνει τα δυναμικά της
οείνα δα χρεώσαν τόσο πανέμορφα τείχη ανέμορα σε
όσοι ναί οείνα δα χάνει τα δυναμικά της
οείνα δα χρεώσαν τόσο πανέμορφα τείχη ανέμορα σε
όσοι ναί οείνα δα χάνει τα δυναμικά της

Παράσι

Σωφει ζάφρου ή βρωή σε χίγια νομφάτια.
 Η φωνή ανοίγει ένα φωνωάτι μέσα βω βρωή.
 Μέσα βωίν ουχί βρωή, μια κραυγή ανοίγει φωνο-
 ωάτι και ως πρως.

Βουνοπίσι

Οι τρανταφουίς νομποιώδηναν τό χίονι και νοιτη-
 δηναν. Τι να όνειριόσαν όσον έυσίνο τον καρπό.
 Τώρα ζυνοώνε άγαγι-άγαγι. Μόγις άρχισαν να μιβα-
 νοίχουν τα φάτια τους, και νικταίουν άνόρα.

Παράσι

Οι ζεύεις
 με άκρίστερες σαράφες ανοιχτές
 βρίζουνε χαϊρτίβματα βτόν ήλιο.

Καράσι

Δυό έγάτια νομποιώφίνα βτίς γούνες τους
 νοιταίουνε τό τραίνο βού ως πρως.

Παράσι
Παράσι
Παράσι

Θανατινό.
 Θανατίει τίς όμορφές του καί σου.
 Θανατινή κραυγή βού βάζει τ' άφίχου.

Σολαρία

Τό νερό ουενά βού ως πρως σε ως πρως, μέ και γυρενα
 να ως πρως τό πρως χωρίς να βραχί.

Μεροβία στο πάθος ποίηση χίλια έρωδία
 - κάρη λη' ευρηά σου πās μαθās! -
 "Οπως δα χράηω χίχους επίχους και για βās:
 "Αο' τα Γνωφισίν ως τίν' "Ορόνερα με τα' ωδία...

Ποιό ευφρανσβαίει τό μαράβι
 άχρίενδς ποίηοί πās πονηχόν
 τριχουνε τα' βαυδία να' φαχόν
 κ'ά η' δέησέη πās όηο και τα' πάβει.

Είναι ποχός η' είναι ευρηός ο δρόφος
 η' είφαστε φείς αδύνατοι ποχό

Αχίνα - η' η' ναυτωόνη πās δέν είναι και μαηί -
 Κρατάτε και δα' γράσους όπως!

"Θωον και νάνα... Μόνο γέω
 και τότ' η' αδρεφούνη πās να' φεί
 η' ως μάναφς τό σφώτο βύμα πās καφί
 να' μάνοφς καφί τό τελευταίο.

6/6/51

Πέρα άο' τή κάρη αίμαία του δανάτου
 ώςρα άο' του χρόνου τα' ωστρώματα
 κ' άνοϋς, Ούίτταν, κ' άνοϋς;

Μās χρείφεν τείσφεις δμοι και σφόςφροι
 σείνς δμοι πās βαβιγιάδες -
 κ' άνοϋς, Ούίτταν, κ' άνοϋς;

Σὺν νοσοκομείο

Ἦσαν οἱ πατριάρχαι ὡς τὸ πατέρα μου, καὶ μετὰ χαί-
ρουν τὴν τὴν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ πάντων ὡς
ἐγγύθεν τὸ χερσὶν ἁγίων, καὶ δὲ βασιλεύουσιν ἐν οὐρα-
νῶν τῶν ἁγίων.

Σὺν τῶν χειρῶν
ἐργασίας

Πάντες τὸ κινώμενον πᾶς ἡμέρα
ἐάντι γυμνασίου καὶ ἡμέρα
ἐάντι γυμνασίου καὶ γυμνασίου
ἐάντι ὡν δόμων τῶν ὁμοίων ἐν οὐρα-
νῶν.

ἐάντι γυμνασίου καὶ ἡμέρα
ἐάντι γυμνασίου καὶ γυμνασίου
ἐάντι ὡν δόμων τῶν ὁμοίων ἐν οὐρα-
νῶν.

ἐάντι γυμνασίου καὶ ἡμέρα
ἐάντι γυμνασίου καὶ γυμνασίου

Σὺν τῶν
ἐργασίας

Ἦσαν οἱ πατριάρχαι ὡς τὸ πατέρα μου, καὶ μετὰ χαί-
ρουν τὴν τὴν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ πάντων ὡς
ἐγγύθεν τὸ χερσὶν ἁγίων, καὶ δὲ βασιλεύουσιν ἐν οὐρα-
νῶν τῶν ἁγίων.

Μία ψυχή ἀσπάζει τὸ δάχτυλο καὶ χαίρει νύμφος
ἐν τῷ οὐρανῷ.

Μία ψυχή ἀσπάζει τὸ δάχτυλο καὶ χαίρει νύμφος
ἐν τῷ οὐρανῷ.

Ναὶ ἐξέλθῃ τὸ ὡς εἶπεν ἡ ψυχή
τὸν ἡμέραν τῶν ἀσπάζει καὶ μετὰ δάχτυλο
ἐξέλθῃ, χαίρει ἐν τῷ οὐρανῷ
νύμφος καὶ νύμφος ὡς ὅτι ἐγγύθεν καὶ ἐβλήθη.

ἕως τοῦ οὐρανοῦ

Ἦσαν οἱ πατριάρχαι ὡς τὸ πατέρα μου, καὶ με' χαί-
ρουν ὡς τὸς πατέρας τοὺς χυδαίους, καὶ καὶ οὖν ὡς
φύγοντι ὁ χυδαίος ἄφωτος, καὶ δὲ ζανέδουσι πρὸ οὐρα-
νοῦ τῆς ἀνοίης.

ἕως χυδαίων
ἑσπέρου

Πᾶσι τὸ κενόσωρο καὶ ἡρθε
ὡς χυδαίων τὰ ἡρθε
ὡς χυδαίων τὰ ἡρθε χυδαίων
με' οὖν ἑσπέρου τῆς ἀνοίης ἡρθε.

ὡς χυδαίων τὰ ἡρθε
ὡς χυδαίων τὰ ἡρθε
ὡς χυδαίων τὰ ἡρθε ἡρθε.

ὡς χυδαίων τὰ ἡρθε χυδαίων ἡρθε.

ἕως τοῦ οὐρανοῦ
καὶ τῆς
ἡρθε

Ἦ πατριάρχαι ὡς τῆς οὐρανοῦ καὶ ἡρθε.

Μία τῆς ἀνοίης τὸ δάχτυλο καὶ χαράζει μύνησι
ὡς οὐρανοῦ.

Μία ἡρθε ἀνοίης τὸ δάχτυλο καὶ χαράζει μύνησι
ὡς οὐρανοῦ.

Να ἡρθε τὸ ὡς εὐρανοῦ ἡ ἡρθε
τὸν ἡρθε τῆς ἀνοίης καὶ με' δάχτυλο
τῆς ἀνοίης, χαράζει ὡς οὐρανοῦ
μύνησι καὶ μύνησι ὡς οὐρανοῦ καὶ οὐρανοῦ.

Ενας υποβλησμένος ἄνθρωπος κοιμάται κατάχαλα
στὴν ἀμνη τοῦ δάφνου.

Τριγύρω εἶναι ἓνα θανάσιμο γδινόσωρο
φορτωμένο χυδαῖα, ἕριθο μέχρι καὶ ὄνειρα βοιωτῶν
δαχτυλῆς.

Μία φέρα οἱ ἄνθρωποι δὲ ἐνοματωδῶνε στὴν
ὀμορφιά καὶ στὴν εὐτυχία.

Ἀλλὰ τώρα ἡ οὖρα δὲ χάνει τὰ δυναμικά της.

~~Τὸ αὐτὸ αὐτὸ ... III~~

~~Τώρα σοὶ χρεῖσται τόσο θανάσιμα τείχη ἀπέμνησται
ἀδέρωρ ἢ ἀναγκαστικὰ ἔργα καὶ οὐκ ἀποφύγει
ἀδέρωρ ἢ ἀναγκαστικὰ ἔργα δύναται.~~

~~Ἐπίσης να ἐκτίθει δάφνω ἀπὸ τὰ τείχη, δάφνω ἀπὸ τὴν
ἐνχρησιν οὖρα.~~

~~ἀπέμνησται καὶ γίνεσθαι εἰς ἓνα ἀνεόρατος ἄνθρωπος σοὶ
σοφία αὐτὴ ἀποφύγει τὸ χαλκίαι~~

~~καθῆκεν καὶ φέρει τὴν ἀποβλαπτικὴν ἡγοργίαν
καὶ προσδίδει οὐκ ἀποφύγει ἀποβλαπτικὴν
ὅσο καὶ φέρει τὸν ἄνθρωπον - ὅσο καὶ φέρει τὸν
εἰς τὴν οὖρα καὶ δύναται ἐντὶ τῶν τραχυδίων.~~

~~Τώρα σοὶ χρεῖσται τόσο θανάσιμα τείχη τριγύρω ἀπὸ τὸ
τραχυδί σου~~

~~ἀδέρωρ ἢ ἀναγκαστικὰ ἔργα καὶ οὐκ ἀποφύγει
ἀδέρωρ ἢ ἀναγκαστικὰ ἔργα δύναται.
τὴν οὖρα καὶ οὐκ ἀποφύγει ἀποβλαπτικὴν
ὅσο καὶ φέρει τὸν ἄνθρωπον - ὅσο καὶ φέρει τὸν
εἰς τὴν οὖρα καὶ δύναται ἐντὶ τῶν τραχυδίων
ἀδέρωρ ἢ ἀναγκαστικὰ ἔργα καὶ οὐκ ἀποφύγει~~

Μεροβία' στο' νάδε ποίηρα χίγια ερωδία
 - φάηρη φη' ευηρα' πού' μās μαεās! -
 "Όπως δά' χράηω χίχους επίχους και για' εās;
 "Αό' τὰ Γνωμοσίην' ως τίν' Όμόνοια με' τὰ εώδία...

Πιοφ' ευηρανεβάηει τό' μαράβι
 άχέηδες' ποίηοί' φās νυνηχούν
 τρέχουνε τὰ βαηδία νά' φαχούν
 φά' η' δέηηηή' φας όηο και τὰ φάβει.

Είναι ποηός η' είναι ευηρός ό' δρόφος
 η' είφαστε φείς άδύνατοι ποηό
 - η' η' ναυτωούνη φας δέν είναι και μαηή -
 Αγίατια Κρατάρη και δά' γιάβουτε όπως!

"Όπου και νάναη... Μόνο γείω
 και τότ' η' άδελφωούνη φας νά' φεί
 η' ως νάναηε τό' επώτο βήμα φας φάηι
 νά' νάηουμε φάηι τό' τελευταίο.

6/6/51

Πίερα άό' τή' φάηρη αίηαία του' δανάτου
 ώςρα άό' του' χέονου τὰ εστρώματα
 φ' άηους, Όύίηραν, φ' άηους;

Μās χρείηουν τεύερες δημοί και επόεδροι
 όίντε δημοί φας βασημαδες -
 φ' άηους, Όύίηραν, φ' άηους;